

بردند.

یک ی دیگر از ایده‌ها ی گلد (که بیش‌تر - فیزیک‌پیشه‌ها آن را درست می‌دانند) نظریه آتش در باره ی تپ‌اخترها بود. تپ‌اخترها اجسام - نجومی یی اند که تپ‌ها ی منظم - موج - رادیویی می‌سازند. او در 1967 اعلام کرد تپ‌اخترها ستاره‌ها ی نوترونی یی اند که ضمن - چرخیدن موج می‌گسیلند. اول فکر آتش را نامعقول یافتند و حتا در یک کنفرانس به او اجازه ندادند از آن دفاع کند. اما بعداً با کشف - یک تپ‌اختر در سحابی ی خرچنگ، نظریه آتش پذیرفته شد.

اولین مورد - خبرسازی ی گلد زمان ی بود که در 1946 در کیمبریج [6] دانش‌جوی دکتری بود: در نظریه - شنوایی ی کلاسیک ی که فیزیک‌پیشه ی آلمانی (هرمان فون هلمهلتس [7]) در میانه ی قرن - نوزدهم بار آورده بود آتش، یک اشکال یافت. بر اساس - این نظریه فرض می‌شد گوش - درونی یک رشته ریسمان دارد که هر یک در بس آمد ی متفاوت با بقیه نوسان می‌کند. گلد دریافت اصطکاک مانع - برقراری ی تشدید می‌شود و برا ی مقابله با اثر - اصطکاک نوع ی فرآیند - فعال لازم است. او پیش‌نهاد کرد گوش مثل - یک گیرنده ی رادیو ی بازتولیدکننده رفتار می‌کند، و انرژی ی همان بس آمد ی را که می‌کوشد دریافت کند زیاد می‌کند. این پژوهش به مدت - 30 سال فراموش شد، تا این که در دهه ی 1970 زیست‌شناس‌ها یاخته‌ها ی مویی ی ریز - گوش را کشف کردند که مثل - تقویت‌کننده‌ها یی در گوش - درونی رفتار می‌کنند.

آخرین ایده ی غریب آتش (که در 1998 در کتاب آتش به اسم - زیست‌کره ی داغ - ژرف [8] منتشر شد) این بود که چنین نیست که نفت و ذغال‌سنگ بازمانده ی موجودات - زنده ی باستانی در سطح - زمین است که دفن شده اند و تحت - دماها و فشارها ی بسیار زیاد قرار گرفته اند. گلد می‌گفت این ذخایر از هیدروکربن‌ها ی آغازین ساخته شده اند و تشکیل - شان به زمان - تشکیل - زمین بر می‌گردد. او ادعا کرد گازها ی فرّار از شکاف‌ها ی پوسته به طرف سطح می‌آیند و یا به شکل - متان وارد - جو می‌شوند، یا در میدان‌های گاز - زیرزمینی به دام می‌افتند، یا هیدروژن از دست می‌دهند و به شکل - نفت، قطران، یا ذغال‌سنگ در می‌آیند. به بیان - دیگر، ذخیره‌ها ی سوخت باید بسیار بیش از چیزی باشد که در صنایع - نفت و گاز تخمین می‌زنند.

او در 1920 در وین به دنیا آمد، در سوئیس به دبیرستان رفت، و کم ی پیش از جنگ - دوم - جهانی به دانش‌گاه - کیمبریج رفت. به مدت - یک سال به عنوان - یک بیگانه ی

مشکوک به ارتباط با دشمن در یک اردوگاه زندانی بود، اما بعد در بار آوردن رادار برای نیروی دریایی بریتانیا هم‌کاری کرد. سپس به دانش‌گاه هاروارد [9] و بعد در 1959 به دانش‌گاه کرنل [10] رفت و آن‌جا رئیس دانش‌کده‌ی اخترشناسی و مدیر مرکز پژوهش‌ها‌ی فضایی و رادیوفیزیک [11] شد. گلد در 1987 بازنشسته شد اما پژوهش‌هایش را ادامه داد.

گلد افتخارهای زیادی کسب کرد، عضو انجمن سلطنتی [12] و عضو فرهنگستان ملی علوم ایالات متحد [13] شد. هم‌چنین عضو هیئت مشاوره‌ی علمی ریاست جمهوری [14] شد.

- [1] Thomas Gold
- [2] Hermann Bondi
- [3] Fred Hoyle
- [4] Monthly Notices of the Royal Astronomical Society
- [5] Apollo 11
- [6] Cambridge University
- [7] Hermann von Helmholtz
- [8] The Deep Hot Biosphere
- [9] Harvard University
- [10] Cornell University
- [11] Center for Radiophysics and Space Research
- [12] Royal Society
- [13] US National Academy of Sciences
- [14] President's Science Advisory Committee